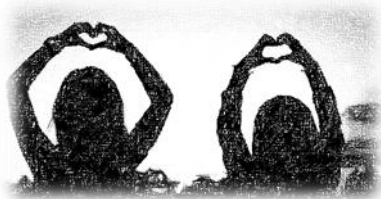

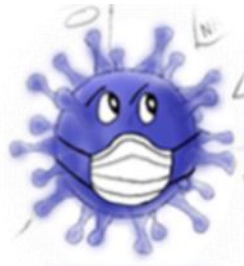
SAMOTA,
STRAH,
ČAS ZAMRZNJEN
MI ZDAJ
GLAVO POLNI ...

Učenci 8. r. so ustvarjali po obravnavi pesmi Nika Grafenauerja: Življenje. Napisati so morali lirsko pesem z bivanjsko tematiko in motivi aktualnega dogajanja. Nastali so literarni izdelki, ki so v luči trenutnih razmer pretresljivi, saj izpovedujejo osebni pogled mladostnika na svet okrog sebe. Ta ni samo lep, ampak nevaren, krut, strašen, neverjeten. Konec je lahko temačen ali svetlo upajoč.

Maja MARINČ, učiteljica slovenščine

MASKA

Masko nerad nosim,
ker mi leze v nos.
Z masko težko kósim,
zatakne se mi vsak kos.

Nerad nosim masko,
ker je bela.
Nerad nosim masko,
ker pravijo, da ne pomaga.

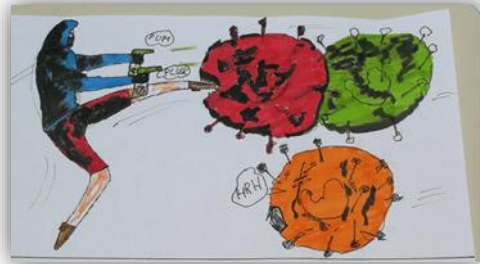
Če maska ne pomaga,
zakaj bi jo nosil?
Le zakaj?
Da si porežem ušesa
ali nos?

Maska je vedno na poročilih,
vlada jih kar tako kupuje.
V koroni ne vidim več smisla,
ker postajam nor.

Jaka HAZDOVAC

TO BITKO SI DOBILA,
A VOJNO BOŠ IZGUBILA.

KORONA

O korona, zakaj življenje nam zatiraš?

O korona, zakaj šole nam zapiraš?

Zakaj smo samo doma lahko,
če je v življenju tako lepo?

O korona, prosim te, umakni se!

To bitko si dobila,
a vojno boš izgubila.
Nihče ne mara te!

O korona, prosim te,
umakni se in ne vračaj se!

O korona, sovražim te,
rotim te, izgini že!

Ne zmorem več,
hudo mi je preveč.
Prosim te, umakni se!
In še to, sovražim te!

Tim ŠKRLJ

ŽIVLJENJE

Življenje lahko živi
počasi ali pa hitro.
Kot miš mačku uhaja
iz minute v minuto.

Življenje se mi ta čas težje živi,
koronavirus mi za petami hiti.
Največ, kar mi življenje ta čas da,
je, da me obdrži zdravega.

Ali kdo ve, kdaj se bo naše življenje spet sprostilo,
spet omehčalo in znova zadihalo?
V življenju sem lahko srečen ali pa žalosten,
le sam se moram odločiti.

Upam, da bo v prihodnje življenje
odgnalo slabe reči in prineslo vesele dni.
Težkih časov bo konec, to vem,
ponudila se nam bo luč svetlobe spet.

Toni HLEBEC

... VSE SE JE USTAVILO,
ŠE BITJE MOJEGA SRCA ...

KONEC SVETA

Sedim, gledam, strmim.
Še reka, ki je veselo pela,
sedaj je onemela.
Kaj se je zgodilo?

Hodim, gledam, strmim.
Otrok na igrišču več ni.
Samota, strah, čas zamrznjen
mi zdaj glavo polni.

Šola, vrtec, trgovine
s tišino so obdane.
A ko sonce posije nanje,
slišim prelep glas narave.

Ne spomnim se resničnega sveta,
vse se je ustavilo,
še bitje mojega srca.
Kaj se je zgodilo?

Tara KAVČIČ

OSAMA JE RES TEŽKA REČ,
SAJ SEM ČLOVEK, TI TO VEŠ.

BORIM SE

Prišla si k nam iz daljne dežele,
kamor so moje misli pogosto letele.
Tam je vrt obilja,
a ti, kača, si ga s svojim strupom prepojila.

Bojim se, korona!

Ker ti to dovolj ni bilo,
še nad nas je prišlo tvoje zlo.
Vse se je razbežalo, vreščalo, jokalo,
pri nas je čisto vse obstalo.

Beži, korona!

Vsi smo v hiše se zaprli,
ker povsod drugod smo v tvoje srpe zrli.
Osama je res težka reč,
saj sem človek, ti to veš.

Beži, korona!

Ko sama doma čepim,
takrat iz rok ves svet spustim,
se smilim sama sebi, se smilim tebi,
razkužilo, masko ves čas imela bi pri sebi.

Beži, korona!

Pomislil potem na vse uboge ljudi,
ki jih korona med svojimi ostrimi kremplji drži.
Pomislil, jaz doma sem varna pred njo,
zato dvignem glavo: »Ne dajmo se, no!«

Beži, korona!

Ker dolgo smo doma zdržali
in tebe uspešno v karanteno dali,
od osame od nas boš pobegnila,
jaz pa bom spet vesela, vse okrog sebe objela!

Premagana si, korona!

Živa NOSE

... KOT DA JE V NAŠEM SRCU ČRNA JAMA ...

ŽALOST

Žalost se najprej vidi v očeh,
ker nam nasmeh ne gre do ušes.

Žalost ubije svetlobo v naših srcih
in temo razširi po vseh poteh.

Tema nam postane del vsakdana,
kot da je v našem srcu črna jama.

Ta tema nam življenje zagreni,
ko korona nas vse podi.

Lejla VELJAČIĆ

KAKO NAJ SNOV SI RAZLOŽIM,
DA SI PETKO PRIDOBIM?

KORONA

Bil je čas, ko v šolo smo šli,
se s prijatelji dobivali.
A zdaj spremenilo se je vse,
saj v izolacijo zaprlo se nas je.

Zdaj res smo doma,
kot naša večna želja je bila.
Doma se v upanju učimo,
da razred dobro naredimo.

Za fiziko bi obrazložitev,
za matematiko pa ponovitev.
Kako naj snov si razložim,
da si petko pridobim?

Ker seminarska ne bo se sama naredila,
je adijo rekla moja rjava violina.
Za moje dobro se je skrila,
da jaz oceno odlično bi dobila.

Lana RUPNIK

UPANJE

Prijatelji moji, pogrešam vas.

Kje ste zdaj vsi?

Še včeraj smo se skupaj dobili
in se neskončno veselili.

Na trenutke mi prija tišina,

včasih je prava milina.

A korona ne odneha,
dolge, dolge dneve dela.

Šola na daljavo poteka,
računalnik, moj učni pripomoček,
misli mi zapleta,
kakor pajek mrežo spleta.

Korona grozna, pojdi stran,
ker greniš nam dan.

Vedno bolj si nam odveč,
upamo, da te ne vidimo nikoli več.

Karla JERIČ

ŽIVLJENJE

Življenje je kot veter v laseh,
ki napolni mi srce,
je kot solza v očeh,
ki ugaša moj nasmeh.

Življenje nepredvidljivo je,
ko žalost prehití te
in uniči veselje vse,
takrat osamljenega počutiš se.

Življenje kot utrinek je,
ko ljubezen napolni te,
življenje popolnoma se spremeni
in nič več te ne skrbi.

Vendar življenje se tudi konča.
Ko zvezde pojejo ti,
utrujeni postajamo mi
in na koncu pridružimo se jim vsi.

Lan LONČAR